

SHAPESHIFTERS

Malmö **konstmuseum**
@malmokonstmuseum

Innehåll

- Om utställningen sid 3-5
- Bilder i urval sid 6-9
- Om utställningen sid 10-12
- Pedagogiskt material sid 13-14
- Formgivning sid 15
- Medverkande konstnärer sid 16
- Bilder i urval sid 17-20
- Information om utställningen sid 21
- Motivering sid 22-26
- Bilder i urval sid 27-28
- Länkar sid 29
- Bilder i urval sid 30-31
- Planritning sid 32
- En vandring genom utställningen sid 33-38

Förändringarnas tid är här.

Vi lever i en motsägelsefull tid präglad av omfattande förändringar. Den teknologiska utvecklingen går så snabbt att vi knappt hinner ta in hur den påverkar våra liv. Inom kort förväntas den artificiella intelligensen ha passerat människans, och det sägs att den första människan som kommer att bli 200 år redan är född.

Samtidigt är människan på väg att förstöra förutsättningarna för liv här på jorden. Vår livsstil bidrar till att växter och djur utrotas samtidigt som växthus-effekten är på väg att göra stora delar av jorden obeboelig. Det är som om vår strävan efter evigt liv pågår parallellt med förstörelsen av livet självt.

Igen.

Att blicka framåt och försöka förstå pågående förändringar, vad som väntar oss själva eller kommande generationer, väcker känslor – kanske nu mer än någonsin. Vi står inför en ny tid med utmaningar som kommer att få konsekvenser globalt och lokalt, för kollektiv och individ.

Utställningen *Shapeshifters* utgår från detta förändringsskede och utforskar möjligheten att med konstens hjälp försöka förstå vart vi är på väg. Hur ser föreställningar om framtiden ut och hur kan vi förhålla oss till de förändringar som går oss till mötes?

Alltid.

Utställningstiteln *Shapeshifters* är lånad från mytologins värld. Shapeshifters, eller hamnskiftare på svenska, beskriver förmågan att uppgå i ett helt annat väsen och därmed ändra både form och egenskaper. I myterna förvandlar gudarna människor till djur, växter och föremål – ofta för att bestraffa eller befria dem.

I utställningen används shapeshifters som en tankemodell och refererar både till fysiska transformationer men också till omvandlingar av samhället, världen och planeten jorden.

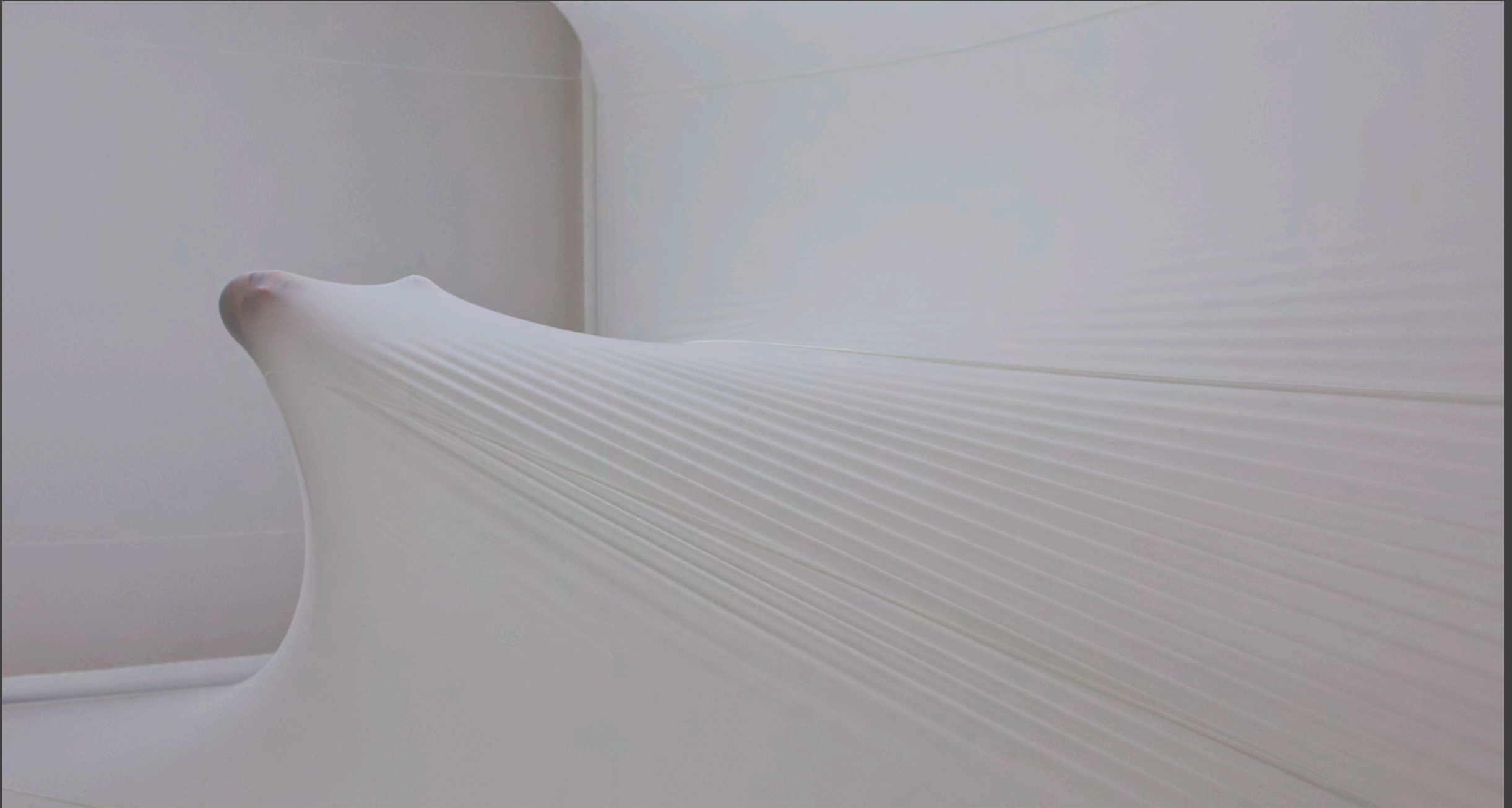
Katja Pettersson, *Jord*, 2017, *Nature/Culture*, 2019. Foto: Helene Toresdotter

Sif Itona Westerberg, Del av installationen *Fountain*, 2019. Foto: David Stjernholm

Christian Andersson, *Column Shred*, 2015. Anna Nordström, *Employee of the month*, 2018. Foto: Helene Toresdotter

Malin Bulow, *Strained Resilience*, 2020. Rumsinstallation som aktiveras av dansare. Även första bilden i presentationen. Foto: Helene Toresdotter

"Framtidskonst när den behövs som mest."

Dan Jönsson, DN.

Konst har, precis som myter, förmågan att skapa föreställningar om det som ännu inte finns eller har formulerats – den har möjlighet att visualisera det oförutsägbara. I utställningen spekuleras det om möjliga framtider med utgångspunkt i vår egen tid och samtidens referensramar. Verken rör sig in och ut ur fiktionernas och myternas mångfacetterade världar men hämtar också inspiration från biologi, ekologi, kultur och teknologi. De blickar framåt och bakåt i tid och rum och är bärare av berättelser om föränderlighet.

”Utställningens starkaste spår framhäver ett finkalibrerat poetiskt tänkande, vilket passar den omställning som sker när en global pandemi seglar upp som primärkris.”

Christine Antaya, Kunstkritikk

Konstnärer har i alla tider fascinerats av andra verkligheter och vad som väntar oss bortom vår egen tidshorisont, från Hieronymus Boschs helvetesskildringar från 1400-talet till 1800- och 1900-talens teknologiska utopier. I takt med en ökad miljömedvetenhet på 1960-talet växte intresset för och behovet av dystopiska motbilder i konsten. Oavsett när verken utförts kan de ses som en spegling av eller en reaktion mot sin tid. Så även idag.

"Anslaget är både ödesmättat och hoppfullt i denna utställning som tveklöst imponerar. Angeläget och oförutsägbart erbjuder den en mångfald av sätt att tänka kring den framtid som redan är här."

**Carolina Söderholm,
Sydsvenskan**

I vår tid är det inte längre gudarna som ger form och förvandlar. Vi har tagit deras plats och våra handlingar omskapar både världen, samhället och oss själva. Hur vill vi själva att framtiden ska ta form?

Utställningen består av verk från Malmö Konstmuseums samling och innehåller såväl installationer, skulpturer, teckning, video och performativa verk.

Pedagogiskt Material

Med avstamp i *shapeshiftern*, en mytologisk metamorfos figur, öppnar utställningen upp för olika föreställningar om framtiden.

Hur kan vi som människor och individer påverka framtidens utformning? På vilka sätt kan våra tankar och handlingar skapa förändring och vilka framtidsscenarioer ser vi oss själva i?

Till utställningen finns både texter om konstverken och ett pedagogiskt underlag för såväl barn, unga och vuxna. Det finns även en rad intervjuer med flera av konstnärerna på hemsidan, i våra sociala medier och i en publikation.

Från workshopen *Gör din egen shapeshifter*, som genomfördes under Malmö Konstmuseums sommarkollo 2020. Foto: Sofia Landström

Grafiskt koncept

Ett grafiskt koncept utarbetat av HolsterGreen är utarbetat för utställningen. Det kan användas för publikation, affischer, vepor och andra trycksaker. Ett färdigt koncept finns även för Instagram där konstnärernas verk presenteras en och en. Konceptet bygger på föränderlighet och omfamnar såväl idéer hämtade från runskrift till graffiti.

Medverkande konstnärer från Malmö Konstmuseums samling:

Elin Alvemark (SE), Hannah Anbert (DK), Christian Andersson (SE), Isabelle Andriessen (NL), Malin Bülow (SE/NO), Kah Bee Chow (MY/NZ/SE), Olafur Eliasson (DK/IS), Ellisif Hals (SE/NO), Alma Heikkilä (FI), Matti Kallioinen (SE), Lars-Andreas Tovey Kristiansen (NO), Katja Larsson (SE), Tilda Lovell (SE), Anna Nordström (SE), Gerhard Nordström (SE), Katja Pettersson (SE), Cindy Sherman (US), Magnus Thierfelder Tzotzis (SE), Sif Itona Westerberg (DK) och Ulla Wiggen (SE).

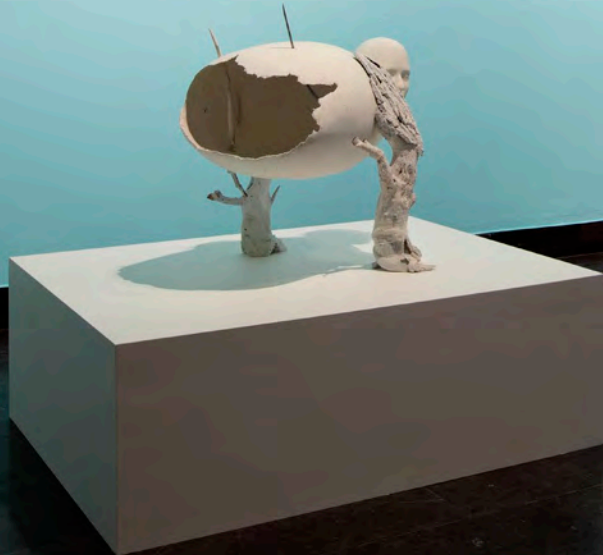
FÖRÄNDRINGARNAS TID ÄR HÄR.

SHAPE SHIFTERS

ELÍN ALVEMARK
 HANNAH ANBERT
 CHRISTIAN ANDERSSON
 IJABELLE ANDRIESEN
 MALIN BÜLOW
 GIULIA CENCI
 KAH BEE CHOW
 SYLMGREEN ØDRAG/ET
 OLAFUR ELIÁSSON

ELLISÍF HÆS
 ALMA HEKKLÁ
 JOHANNES HELDÉN
 HÅKAN JOYJON
 MATTI KALLIÖNEN
 ÉARS-ANDREAS TOVEY
 KRISTJÁNSEN
 KATJA LARSSON
 SVA L'HØEJT

TILDA LOVELL
 ANNA NORDSTRÖM
 GERHARD NORDSTRÖM
 KATJA PETERSSON
 CHNDY SHERMAN
 MAGNUS THERRFELDER
 TZOTZIS
 SIF ITONA WESTERBERG
 ULEA WIGGEN

IGEN. ALLTID.

PRÓGRAM

VIÐMÖTTA VEIÐIÐ
 ÁR 2020
 1. APRIL - 30. APRIL
 2020

VIÐMÖTTA VEIÐIÐ
 ÁR 2020
 1. APRIL - 30. APRIL
 2020

VIÐMÖTTA VEIÐIÐ
 ÁR 2020
 1. APRIL - 30. APRIL
 2020

VIÐMÖTTA VEIÐIÐ
 ÁR 2020
 1. APRIL - 30. APRIL
 2020

Entrén/Trapphallen med verket *I ögonvrån* av Tilda Lovell samt konstnärernas namn, introtext och program. Foto: Helene Toresdotter

Ingången till utställningen med verk av Olafur Eliason som besökaren passerar igenom, och en installation av Sif Itona Westerberg. Foto: Helene Toresdotter

Installationsvy. I bakgrunden Katja Larssons framtida museifynd *Between Pearl and Petroleum*. i förgrunden Alma Heikkiläs måleriinstallation *pollen, grains pollen...and other micro organisms* som refererar till det mikroskopiska livet runtomkring oss. Foto: Helene Toresdotter

Isabelle Andriessen, objekt som förändras utan mänsklig inblandning, en slags förberedelse för ett liv efter apokalypsen. Fotografi av Cindy Sherman, ur serien Disaster Series som gjordes under AIDS-epidemin, 1989. Foto: Helene Toresdotter

Information om utställningen

- Utställningens namn: *Shapeshifters- Förändringarnas tid är här. Igen. Alltid*
- Placering/Plats: Malmö Konstmuseum
- Produktionstid/Visningstid: 20 mars – 9 augusti, 2020
- Storlek (kvm): 1000 m²
- Budget för utställningsproduktion: 800.000 SEK
- Exempel på kostnader som...

o ingår (tex externa tjänster, materialkostnader): arvoden till konstnärer (150.000 sek) och grafiska formgivare (80.000 sek), transport av konst (150.000 sek), material till utställningen + externa tekniker (250.000 sek), tryckkostnader, tex folder, affischer, vepor (70.000 sek)

o inte ingår: (tex lokalkostnad, fasta löner): digitala program som tex guide visningar, fasta löner, lokal, produktion och inköp av konstverk

- Kontaktperson, mailadress och telefonnummer: Anna Johansson, anna.m.johansson@malmo.se, 0734-351566
- Beställare/Producerande verksamhet: Malmö Konstmuseum
- Utställningsteam: Curator, Anna Johansson, Teknisk chef, Jan Hansen, Förmedling, Sofia Landström, Kommunikation, Disa Torbjörnsdottir, Grafisk design, HolsterGreen Studio

Motivering

Berättande: Konstmuseets arkitektur i form av ett mittskepp och sidogallerier var bärande för utställningens dramaturgi som byggde på en berättelse om föränderlighet från evolutionens begynnelse till vår samtid och framtid. Störst fokus hade den föränderlighet som människan själv är med och påverkar. Berättelsen byggdes upp med stor omsorg kring hur konstverken placerades, de narrativ som konstverken är bärare av, och hur de olika konstverken går i dialog med varandra för att föra narrativet vidare i olika riktningar.

Ytterligare en aspekt av berättandet handlade om att aktivera samlingen på nya sätt. Vilken relevans har Gerhard Nordströms dystopiska bilder från 1970-talet? Cindy Shermans foto av en förmultningsprocess från 1980-talet och hur kan vi se på Elmgreen & Dragset och Olafur Eliasons verk från 1990-talet liksom Matti Kallioinens sci-fi visioner från tidigt 2000-tal? Tillsammans gav de en kontext om förhållandet till framtiden sett med tidigare decenniers blick.

Motivering

Gestaltning: Utställningens form hölls enkel till förmån för de många uttrycksfulla konstverken som stimulerade sinnena, triggade fantasin och uppmuntrade till eftertanke. Samtidskonst anses av många som svårt, akademiskt och torrt. I utställningen lades därför fokus på att framförallt visa materiella skulpturer och installationer. Naturen var själv närvarande: Ett verk innehöll rinnande vatten (Sif Itona Westerberg), ett annat verk en fläkt som susade med kraft (Olafur Eliason). Malin Bulows rumsinstallation aktiverades med dansare som bokstavligen tånjde på rummets (och strukturernas gränser) och Katja Petterssons installation med torkad jord som krackelerade under besökarens fötter var ett materialiserade av människans påverkan på naturen. Katja Petterssons andra verk bestod av en snurrande gren och tvingade besökaren att röra sig efter grenens rörelse i en koreografi som synliggjorde att människan behöver förhålla sig till naturen på ett mer ödmjukt och empatiskt sätt. Isabelle Andriessens skulpturer förändrade karaktär under utställningens gång.

Tillsammans öppnade de många olika uttrycken upp för frågan om vad ett konstmuseum kan vara, idag och i framtiden.

De grafiska formgivarna HolsterGreen Studio tog fram ett uttryck som anspelade på såväl runor som graffiti. Detta var utställningens grafiska profil och användes för marknadsföring i offentliga rummet, på vepor och i trapphallen på museet samt på verksskyltarna.

Motivering

Publikvänlighet: Utställningen uppmuntrade genom de materiella konstverken till sinnlighet och eftertanke. Flera av verken var bärare av allvar men också av humor (tex Hannah Anbert och Matti Kallioinen). Andra verk var interaktiva (tex Olafur Eliason, Johannes Heldén, Katja Pettersson, Isabelle Andriesen). Utställningsvärdarna var väl inlästa och redo att arbeta med aktivt, uppsökande värdskap. Utställningen öppnade dock mitt under Covid-19s utbrott och vi fick snabbt tänka om. De planerade lunchvisningarna omvandlades till korta guidade visningar på Facebook (ca 3 min), vilka textades på svenska för att vara tillgängliga för flera. Den kontextbaserade programverksamheten med föreläsningar omvandlades till att föredragshållarnas texter publicerades på webben. På sociala medier publicerade vi också egengjorda intervjuer med konstnärerna tillsammans med ett rikt bildmaterial från deras processer för att ge en inblick i konstnärernas arbetssätt och metoder, och deras egna tankar om föränderlighet i förhållande till de ekologiska, biomedicinska och tekniska utmaningar vi står inför.

Motivering

Forts publikvänlighet: Under sommaren kom dock publiken tillbaka och Malin Bulows performanceverk *Strained Resilient* drog varje helg många besökare som fick se hur rummet omformades. I våra besökarenkäter blev vår ambition tydlig: Vi hade lyckats få publiken uppmärksammad och berörd av tematiken och de fick upp ögonen och uppskattade samtidskonst!

Motivering

Metod: Begreppet shapeshifter användes som tankemodell och metod för utställningsarbetet. Det innebar i praktiken att vara öppen för de idéer som uppstår längs processens gång och att våga förhålla sig till nya riktningar. Kreativa processer är i sig själva en slags shapeshifter. Vi kan ha tydliga målsättningar hur en utställning ska se ut och ta form, men behöver samtidigt vara öppna för och försöka förhålla oss flexibelt till att ändringar alltid kommer att ske. Både i livet och i arbetet med en utställning.

Eva L'Hoest installation *Shitsukan of Objects* är en undersökning av att befinna sig i mellanrummet mellan det verkliga och det artificiella. Här rymms tankar om både ny teknologi och religion.

Målningarna *Världsatlas* (t.v) och *Golem II* (t.h) av Ulla Wiggen för tankarna till konstgjorda kroppar, och tillfrisknande. Foto: Helene Toresdotter

Länkar

Dokumentation av Katja Petterssons interaktiva verk Jord samt Nature/Cultur:

<https://vimeo.com/404556808>

Dokumentation av Malin Bulows performanceverk Strained Resilience:

<https://vimeo.com/403639538/02f6a0cb16>

Exempel på guidad visning:

https://www.youtube.com/watch?v=vGPzFOrMXjI&list=PLvCekcm9Nv0U5rb6GhMvrZxdg_2toHGHm&index=6

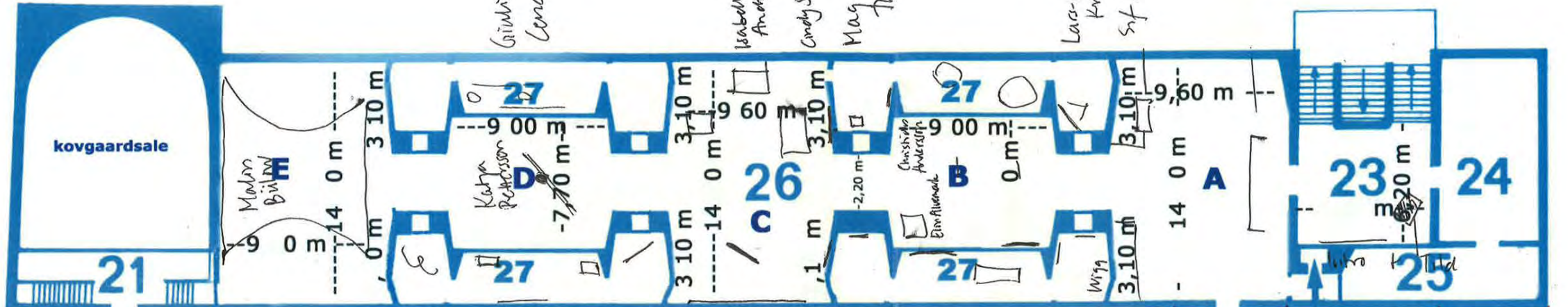
Hannah Anberts installation *Af vand er vi kommet* anspelar både på superhjältens förvandlingar och till en framtid då vi behöver klä oss på ett helt nytt sätt. Foto: Helene Toresdotter.

Del av Guilia Cencis installation *mondo secolare* kretsar kring tankar på en värld utan människor – så som jorden en gång i tiden såg ut och så som jorden möjligen kan bli igen . Foto: Helene Toresdotter.

RED E N NGEN

MALMÖ KONSTMUSEUM

MALMÖ MUSEER

. Skyttegång och magas

MALMÖ KONSTMUSEUM

- Orgelläktaren Skovgaardsa en
- 3 Övre trapphallen
- 4 Maga in för utstäl n nga packrum
- 5 Adm n stration
- 26 Konstgal riet, ti lfäl ga utstä n ng
- Magas n
- 8 Adm n strat n b bl tek

En vandring genom utställningen

ATT VARA I OLIKA TIDER OCH PÅ OLIKA PLATSER PÅ SAMMA GÅNG

Konstnären Tilda Lovells hybrida skulptur möter oss i konstmuseets trapphall. Varelsen har människohuvud och äggkropp, och kraftiga grenar som ben. Den sneglar snett bakåt och skymtar oss i ögonvrån som om den tittar tillbaka på oss från en avlägsen framtid. Vi kan känna igen oss samtidigt som vi är främmande för varandra. Är det en stundande apokalyps, en parallell evolution eller det undermedvetna vi konfronteras med?

På väg in i utställningen möts vi av Olafur Eliassons installation med industrifläktar. Med verket påverkas vår fysiska upplevelse av rummet och vi blir uppmärksamma på vindens kraft. Genom den fysiska upplevelsen och kroppsliga erfarenheten bidrar verket till att skapa föreställningar om hur andra tillstånd och miljöer skulle kunna kännas, idag eller i framtiden. Eliassons och Lovells verk är väsensskilda från varandra men tillsammans vecklar de ut ett nät av referenser som kan ge oss bilder av framtida scenarier.

En vandring genom utställningen

ALLTING FLYTER – OM URSPRUNG OCH FÖRÄNDRING ÖVER TID

Vi kan inte stiga ner i samma vatten två gånger, hävdade den grekiska naturfilosofen Herakleitos. Förändring är i grund och botten en mänsklig drivkraft som kan fylla oss med förväntan men också med rädsla och skräck. Förändring över tid konfronterar oss med tankar på vår egen ändlighet, men också om hur vi vill att utvecklingen framåt ska ta form.

Att blicka bakåt i historien är ett sätt att få en uppfattning om vår egen tid och samhället vi lever i. Kanske är det också historien som visar oss vägen framåt? Konstnären Elin Alvemark använder sig av keramiska kärl – en symbol för livets början och slut. Alla kärl har samma grundform men deras ytor, strukturer och karaktärer skiljer sig åt, som om de vore transformationer av olika normer och ideologier. På vägen till utformandet av en utopi har Alvermarks kärl gått igenom stadier av misslyckanden, de har naggats i kanterna, förvrängts och gått sönder. Konstnären Anna Nordström utgår också från tankar på en ursprungsform. Hennes textila verk är ett porträtt av den sedan länge ansedda ideal-människan – en grekisk skulptur med arkaiskt leende. Verket refererar till hur vi idag förändrar både utseende och identitet för att anpassa oss efter samtidens normer och krav, men också hur skönhetsideal har förändrats genom historien. Det öppnar också upp för tankar om vilka ideal som kommer styra i morgon. I Sif Itona Westerbergs installation förenas mytologiska motiv med tankar på nya arter och en önskan om att skapa evigt liv. Verket berör livets metamorfos, från de urtida mutationerna under evolutionens resa från vatten till land, till dagens genmodifikationer. De mytologiska hybriderna som vi en gång i tiden bara kunde föreställa oss i fantasin är något som den moderna vetenskapen arbetar för att skapa. Kontroversiella experiment med kombinationer av ap- och människoceller är några av de tecken vi ser i samtiden på en strävan efter nya livsformer och kanske nya ideal.

I Christian Anderssons rumsinstallation med kolonner har historien omvandlats till en *trompe l'oeil*. Verket består av ett antal kolonner – till synes bärande arkitektoniska element som även kan ses som symboler för kroppen, samhället och historien. Men här är kolonnerna endast en illusion, och framstår snarare som dokument vars förstörelse redan har påbörjats. Hur kommer vi i framtiden att se tillbaka på vår egen tid?

En vandring genom utställningen

MÄNNISKANS AVTRYCK OCH JORDENS ÄNDLIGHET

Vår tid brukar kallas för antropocen, människans tidsålder, ett geologiskt begrepp som handlar om att människans påverkan på jorden är så stor att vi har påverkat grund-förutsättningarna för liv. Jordens egna organiska processer har satts ur balans. I Lars-Andreas Tovey Kristiansens videoverk har naturen tagit över ett bostadsområde och frodas i människans frånvaro. När staden bebyggdes 1970 var idealet en plats där höghus och grönska skulle integreras. Platsen, Pripyat utanför Tjernobyl, tömdes på människor efter reaktorexpllosionen 1986 och är än idag obebodd. Verket belyser det svåra samspelet mellan människa och natur. Det verkar snarare som att ett grönt idealsamhälle förutsätter att människan håller sig borta. Reaktorexpllosionen i Tjernobyl kan också ses som ett exempel på människans övermod. Hur teknisk och vetenskaplig utveckling i värsta fall kan hota grunden för vår existens. Konstnären Hannah Anberts två kamouflerande dräkter framstår som något vi kan använda den dag då vattendragen, stenarna och skogen inte längre finns, förutsatt att vi själva existerar. Med dräkterna på oss kan vi försöka bli "ett med naturen" och därigenom närma oss en kroppslig förståelse av den. Men försöket verkar både besvärligt och dömt att misslyckas. Verken speglar människans ambivalenta förhållande till naturen och vår ovilja att se oss själva som en del av ekosystemet. Liknande tankegångar finns även i Johannes Heldéns och Håkan Jonsons museala uppslagsverk över fiktiva djurarter som utrotats av människan. En artificiell intelligens (AI) har skrivit ut en unik art på respektive kort som finns i en hurts. Algoritmen har slumpmässigt tolkat källor så som *Encyclopedia of Life* (eol.org), som består av befintliga och redan utrotade arter, deras utseende, beteende och livsmiljö. Varje kort kan ses som ett eget textverk, men som helhet är verket en stillsam påminnelse om planetens tillstånd. Hur kommer människan i framtiden att se tillbaka på att hen bidragit till att utrota liv?

De abstrakta motiven i Katja Larssons foto-verk skulle kunna vara hämtade från Heldén/ Jonsons uppslagsverk. Vi kan inte se vad föremålen föreställer men formerna och färgerna uttrycker både skörhet och destruktion. Verket berör metamorfosen från urtida växter till det som vi i vår tid utvinnet som olja, denna ändliga naturresurs som människan onekligen gjort sig beroende av. I Katja Petterssons golvinstallation som består av lufttorkad lera har materialiteten en avgörande roll i hur verket uppmärksammar oss på människans avtryck på jorden. Vi bjuds in till att gå på golvet för att känna hur det krackelerar under våra fötter.

En vandring genom utställningen

VAR ÄR CIVILISATIONEN EGENTLIGEN PÅ VÄG?

I flera av utställningens verk framstår det som att världen, så som vi känner den idag, luckrats upp och närmast fallit samman. Gerhard Nordströms livslånga konstnärskap präglades av ett starkt miljöengagemang och av en kritik mot människans självpåtaga överordnande gentemot naturen. Detta är tydligt i hans teckningar av ödelagda landskap och människor i montrar – en framtidsbild som speglas i både Giulia Cencis och Cindy Shermans verk. Shermans mörka fotografi framstår som en konsekvens av en katastrof och i Cencis installation tycks föremål från vår egen tid ha genomgått en mutationsprocess. Båda öppnar upp för tankar om de utmaningar vår civilisation står inför. Det gör även Magnus Thierfelder Tzotzis verk av en pulserande vattenpöl som kippar efter andan.

Vi lever i ”gränslöshetens kultur” där konstant tillväxt är en dogm, menar kulturforskaren Greger Andersen, och pekar på samband mellan den globala klimatkrisen och människans existentiella utmattning. I Thierfelder Tzotzis andra verk i utställningen ligger ett dött bi i ett dricksglas med ett sprucket mobil-telefonglas över sig. Verket väcker tankar om människans överkonsumtion och dess ödesdigra konsekvenser. I Ellisif Hals verk översköljs futuristiska byggnader av massiva vågor, katastrofscenarier som är sprungna ur mardrömmarnas värld. De tycks återspegla naturens hämnd på människan som trots alla försök att tämja naturen inte till fullo kan kontrollera den.

En vandring genom utställningen

ATT OMRÖVA DEFINITIONEN AV LIV - FRÅN POLLEN TILL ARTIFICIELL INTELLIGENS

Isabelle Andriessens verk bjuder in oss till en zombie-liknande värld. De märkliga formerna både svettas och osar medan andra oxiderar. Här är materialen medskapare av processen och förändras över tid utan människans inblandning. Med egen agens framstår verken som en förberedelse på ett liv efter apokalypsen. Vad händer med vår syn på omvärlden om vi omprövar uppfattningen av liv? Hur skulle vi t.ex. hantera luften om vi likställer dess värde med vårt eget?

Konstnären Alma Heikkilä uppmärksammar oss på det liv som finns i oss och runt oss av bland annat bakterier, sporer, pollen och svampar. Med hennes verk föreslås ett skifte i förhållande till naturen – från ett individualistiskt till ett kollektivistiskt perspektiv. Liknande tanke-gångar finns i Katja Petterssons verk *Nature/ Culture*, en snurrande gren som vi bokstav-ligen tvingas att förhålla oss till för att komma vidare i rummet.

Hos konstnärer som Eva L'Hoest, Johannes Heldén och Matti Kallioinen omförhandlas också definitionen av liv men snarare via teknologin. De öppnar upp för idéer om att vi går en helt artificiell framtid till mötes. Hur skulle vi själva, naturen och världen se ut då, och hur skulle vi förhålla oss till varandra och omgivningen? Är den artificiella intelligensen också ett liv? Inom den transhumanistiska rörelsen förespråkas teknologins hjälp för att befria människan från hennes till synes eviga begränsningar, så som sjukdomar, åldrande och död. Men hur långt är vi beredda att gå? I Ulla Wiggens snurrande anatomiska målning av två hjärnhalvor reflekteras den teknologiska utveckling som redan idag hjälpt människan att gå från sjukdomstillstånd till tillfrisknande. Verket refererar till Golem, en antropomorfisk varelse som är gjord av människan, och symboliserar både fara och räddning inom den judiska mystiken. I Kah Bee Chows verk har två robotdammsugare transformerats till söta sällskapsdjur, en förvandling som ger möjlighet att utforska beteenden mellan olika arter eller ett sätt att maskera dolda avsikter.

En vandring genom utställningen

SVÄVANDE DOKUMENT OCH SAMMANSMÄLTA KROPPAR – VAD FINNS KVAR EFTER DETTA?

Elmgreen & Dragsets installation med papper som tycks sväva fritt upp mot taket, ingjuter både förhoppning och förtvivlan. Det kan tänkas vara maktens dokument, de som skapar stabilitet men som också kan förhindra nödvändiga beslut för att få till stånd önskvärda förändringar. Vad händer om maktstrukturerna upplöses och i vilka riktningar skulle vi då gå? Även i Malin Bülow's omfattande installation inryms ett motstånd mot befintliga ordningar och strukturer. Verket aktiveras av dansare som trotsar rummets gränser genom att ständigt ge det ny form. Deras rörelser uttrycker en strävan efter en upplöst tillvaro där kroppar, rum och hierarkier smälter samman.